



Vilja-Tuulia Huotarinen (s. 1977) on kirjailija. Häneltä on julkaistu useita teoksia. Aiemmin hän on kääntänyt Ragnar Jónassonin kirjoja islannista suomeksi.

Kári Tulinius (s. 1981) on islantilainen kirjailija, joka asuu Helsingissä. Hän on julkaissut romaaneja ja runokirjoja, kääntänyt runoja islantilaisiin lehtiin ja antologioihin ja kustannustoimittanut useita runokokoelmia.

Maxime et rerchil ilias velestibusam raturibus, nem fugiaeratem. Ibeatur, nobit aut fugit volores sanduci liquidelit vella est, eicid ere veles remquas sanduntincta sum sim ut voluptiuntio eturiate provit aut quatur aliquibus ut ut as pro.

Maxime et rerchil ilias velestibusam raturibus, nem fugiaeratem. Ibeatur, nobit aut fugit volores sanduci liquidelit vella est, eicid ere veles remquas sanduntincta sum sim ut voluptiuntio eturiate provit aut quatur aliquibus ut ut as pro.

Ásta Fanney Sigurðardóttir

Runoja – Ljóð – Poems

- 04 Lintukello
- 06 Lyjykyinä on velanperijä
- 08 Tänne
- 09 Tujotus
- 10 Ruumiillistua
- 11 (ei otsikkoa)
- 12 (ei otsikkoa)
- 13 [Vaunu C]
- 14 Valosilta & herkkuja

Kääntänyt Vilja-Tuulia Huotarinen ja Kári Tulinius

- 16 Fuglaklukka
- 18 Blýantur er handrukkari
- 20 Hingað
- 21 Staran
- 22 Að líkamnast
- 23 (án titils)
- 24 (án titils)
- 25 [Vagn C]
- 26 Glampi & kræsingar

- 28 Birdwatch
- 30 A pencil is a debt collector
- 32 Hither
- 33 The stare
- 34 To materialize
- 35 (Untitled)
- 36 (Untitled)
- 37 [Carriage C]
- 38 Gleam & delicacies

Translated by Vala Thorodds

Lintukello

tänään kävelen

hitaammin

kuin eilen

eilen kävelin

hitaammin

kuin toissapäivänä

tässä kuussa en ole katsonut kelloa

kellon sijaan lasken lintuja

yksi kun kello on yksi

kaksi kun kello on kaksi

kolme kun kello on kolme

kello on muuttunut toiseksi

kiertää hitaammin ympyrää

ympäri ympäri ympäri

tätä menoa minusta tulee ajaton nainen

kulkuri

tupacowboy

delfiinejä kanavassa

pingviinejä televisiossa

hyllyllä ei ole paperia ja vuoret siintävät

kaikilla ei ole varaa luontoon

rahamies sanoi ja kiillotti rannekelloaan

silti jokainen muuttuu mullaksi

(nykyään on komitea yksityisyyttä varten)

(nykyään on komitea saippuaa varten)

(nykyään on komitea aikaa varten)

(nykyään on komitea käsidesiä varten)

(nykyään on komitea kahta metriä varten)

(nykyään on komitea kokoontumisia varten)

(nykyään on komitea virheellisiä tietoja varten)

(nykyään on komitea paikkansapitäviä tietoja varten)

(nykyään on komitea kotimaanmatkailua varten)

(nykyään on komitea koskettamista varten)

(nykyään on komitea halaamista varten)

(nykyään on komitea muutoksia varten)

yhdistin pääkoppani

maankamaran pääkoppaan

ja päästäni tuli punainen verkko

ja punaisesta verkosta tuli ymmärrys ja tunne

herkkä, kevyt, lumoava, vahva

vähä vähältä verkko katosi

minun piti tehdä samoin uudestaan ja uudestaan

saadakseni yhteyden

uusiutuakseni

punaisten lankojen välissä

verkon kätöksessä verkonsilmässä

ei ollut mitään ja oli hiljaista

ja kirkasta

valkoista

Lyijykynä on velanperijä

siksi nukun toinen silmä auki
(oikea käteni korppi, vasen käteni korppi)

mulkoilen
kirjoitusvälinettä
on hiljaista
kuonosta nousee murina
voiko irrottaa otteen hinnasta joka kietoo syleilyynsä kuin sade?

tyyni sää fileroi
kylkiluiden välissä
esirippu punastuu

sateenvarjon kahva
murtuu
virsta väärää voi olla vaaksa vaaraa
ja lyijykynä velanperijä

siksi nukun toinen silmä auki

kuinka uskallat
vaivuttaa minut puolinukuksiin
en ole hai joka kelluu virtauksen mukana

tallon ylpeänä talutusnuoraa
(ja syön kaikki hattuni jo ennen puoltapäivää!)

vihreän
violetin
mustan

tunteet kasvavat ajan mittaan
niin kuin oksat kaidepuusta

kietoutuvat pysähdykseen

vene mustissaan seilaa
mutkitellen pitkin joenrantaa

ajatus siitä että etäisyys tänne polttomerkitiin synnytyksessä
on vain osa tehtävää

jos kohtalo on määrätty, rohkeus on tarpeetonta
rohkeutta tarvitaan, jos kohtalo on toinen

minulla on taipumus kadota
pestä kummituskengät ennen lähtöä

(varhain aamulla) (myöhään illalla) (ennen ilmaan nousua)

pyyhin pois kasvot ja sanat
eroahdistuksesta
mukavuudenhalun ja seinäkukkien kärsimyksen takia

siitä mitä kukaan ei tiedä
tulee

korppi joka nokkii teurastettua hevosta

hengitys muuttuu autiomaaksi jossa mikään ei kasva
kutsumattomaksi vieraaksi kehon sisällä
lukuun ottamatta kieltä
mitä jos suuhun päätyy sana
mitä jos sana kantaa siemeniä
ja ne alkavat itää

kadotin ajan
näin ulos
ja sisään

näin kaiken siinä välissä
edeltäjäni leikkaavan kahtia
ruumiin ja sielun
näin yhteneväiset ilmapärit
liimaamassa ne jälleen yhteen

näin hukutettujen syvänteiden tyhjentyvän
näin takavalojen rikkoutuvan ja tulevan ehjiksi jälleen
näin heijastuksen heijastuksen läpi
näin kiehumisen ja sulamisen
näin typeryyden voittavan järjen
näin orvokinsilmän sulkeutuvan
näin monen muun avautuvan
näin pääskysset autiomaan yllä ja vihreän metsän
näin tähdet ja pölyn
näin tähtien piiloutuvan
näin onnen kääntyvän

aijai

jos ei olisi
terävää onnenviestä
marmorikuulia kämmenellä
joka kantaa mullan, langat ja kukat

silmäripsien
juuressa
märkää maata
ja kuununnia

siellä kuukäärmeet imevät
pillillä yöt
tyhjästä pehmeystä
kohdun luolasta
lihakielekkeellä

siellä nousee lieskat lepyttävän ruohonkorren aamu
täynnä kastepisaroita
nielemässä sekunteja
lähtölaskenta jalanjäljissään

varispilvi
liittää
hämärän silmän läpi
maansyönti
valmistaa vuon
pehmeälle joelle

me kaikki hengitämme hitaasti

näppäinten
tahdissa

sielu hengittää
keho myötäilee

mieli on verkko meressä
ajatukset
kalavesien koordinaatteja

mieli on rautatieasema
ajatukset
asemalaitureita

tätä kautta pääsee tuonne
tätä kautta pääsee tuonne
tätä kautta pääsee tuonne
tätä kautta pääsee tuonne

mikään ei ole sitä miltä näyttää

kaikki

on

monenlaista

kuppi kahvia on unelma
kuivunut riisinjyvä unelma
liikenneympyrä unelma
kännykkä unelma
unelma unelma
matkarasitus unelma
enttententten unelma
radio unelma
timantti unelma
väittely heijastus
rakkaus rakkaus
keho temppele
temppele sielulle

ikkunaverhot vedetty sivuun

ei mitään

silmät avautuvat

ei mitään

lampi muotoutuu takaraivossa

puutarha ympärillä levollinen uni

näemme maailman heijastuvan lammesta

nurinkurisena vääristyneenä

parvi lintuja unessa

ja olkapäälläni tulipunainen varis ennustaa siivellään välittää kuvia

silmiin

päivät kohtaavat toisensa mäessä

uni yhtyy päiviin

minä yhdyn kuviin

me katselemme taaksepäin

me katselemme ulos

huijasimme taikauskoa
joka odotti meitä kukkulalla
hehkuhedelmät
piilossa
läpikuultavien verhojen takana

kannan aurinkoja
väärennettyjä aamuja varten
liukkaita planeettoja
unessa jalassa coctailkengät
vedenpitävät pitkulaiset
polvistun vedenotto paikalle
heijastusta hakien

tarjoilija yötukka
kohtaa minut kierreportaissa
minäkö
juuri sinä
en kätkenyt vedenpinnan heijastusta
näin sen katoavan
kuin valkoinen kissa lumeen

naapurit olkapäälläni
kastelevat merenkäyntiä
panevat pinnan aaltoilemaan

en tullut tänne pesemään sutten hampaita

odotamme yhä
valosilta lähestyy

kultainen kuu leikkaa siluetit

Fuglaklukka

ég labba hægar

í dag

en í gær

ég labbaði hægar

í gær

en í fyrradag

ég hef ekki litið á klukkuna í mánuð

í staðinn tel ég fugla

einn og klukkan er eitt

tveir og klukkan er tvö

þrír og klukkan er nón

hún hefur breyst

gengur hægar í hringi

í hring eftir hring eftir hring

ég er á góðri leið að verða tímalaus kona

einfari

stofukúreki

það eru höfrungar í síkinu

það eru mörgæsir í sjónvarpinu

það er enginn pappír í hillunum og fjöllin sjást

það hafa ekki allir efni á náttúru

sagði peningakallinn og þússaði úrið

samt breytast allir aftur í mold

(nú er nefnd fyrir næði)

(nú er nefnd fyrir sápu)

(nú er nefnd fyrir tíma)

(nú er nefnd fyrir handspritt)

(nú er nefnd fyrir 2 metra)

(nú er nefnd fyrir samkomur)

(nú er nefnd fyrir falskar upplýsingar)

(nú er nefnd fyrir alvöru upplýsingar)

(nú er nefnd fyrir fólk að ferðast innanlands)

(nú er nefnd fyrir snertingu)

(nú er nefnd fyrir faðmlög)

(nú er nefnd fyrir breytingu)

ég tengdi hausinn minn

við hausinn í jörðinni

og þá varð hausinn að rauðu neti

og rauða netið varð skilningur og tilfinning

viðkvæmt, létt, töfrandi, öflugt

og hvarf smátt og smátt

ég varð að gera þetta aftur og aftur

til að tengja

til að endurnýja

á milli rauðu þráðanna

í möskvunum á netinu

var ekkert og þögn

og birta

hvít

Blýantur er handrukkari

ég sef því með eitt augað opið
(hægri hönd hrafn, vinstri hönd hrafn)

ég góni
á skriffærið
hljótt
heyrist urr í múlnum
er hægt að losa tauma sem faðma eins og regn?

lognið slægir
inn á milli rifjanna
roðnar tjald

handfangið á hlífinni
brestur
krókur er kelda
og
blýantur er handrukkari

ég sef því með eitt augað opið

hvernig dirfist þú
að hálfsvæfa mig
ég er ekki fljótandi hákarl

hreykin treð keðju
(og borða alla mína hatta fyrir hádegil!)

grænan
fjólubláan
svartan

tilfinningar vaxa með tímanum
eins og trjágreinar í gegnum handrið

flétta sig við viðstöðu

í svörtum frakka meðfram ánni
siglir bátur krákustíga

vegalengdin hingað var brennimerkt í fæðingu
hugsun aðeins hluti af dæmi

áræðni óþörf ef örlög eru fyrir hendi
áræðni nauðsynleg ef önnur örlög eru fyrir hendi

ég tilhneigi mig fyrir hvarfi
bursta vofuskóna fyrir brottför

(árla morguns) (seint að kvöldi) (fyrir flugtök)

mái út andlit og orð
við ótta við skil
vegna þæginda og þjáninga veggjablómanna

það sem enginn veit
er

hrafni sem plokkar í hest í skurði

og andinn verður auðn þar sem ekkert vex
óboðinn gestur í sínu eigin skinni
nema ef gleymist tunga
nema ef þangað rata orð
nema ef orðin bera fræ
og af þeim spírar

týndi tíma
sá út
og inn

sá allt á milli
sá forvera skera sundur
líkama og sál
sá svipaða loftlitaða
líma þau aftur saman

sá drekkingshyllinn tæmast
sá afturljósinn bíla og lagast
sá endurspeglun í annarri speglun
sá elda og bráðnun
sá heimsku trompa skynsemi
sá fjóluauga lokast
sá mörg önnur opnast
sá eyðimörk með svölum og græna skóga
sá stjörnur og ryk
sá stjörnur sem fela
sá sveigju ólukku

svei

ef ekki fyrir væri
einbeittur gæfukuti
marblakúla í lófa
sem geymir mold og þræði og blóm

við rætur
augnháranna
er rök mold
og mánanunnur

þar sjúga tunglsnákarnir
upp nætur í gegnum rör
úr auðri mýkt
úr helli í kviðnum
í holdklettum

þar býr morgunn slökkvistráanna
fylltur sinudögg
gleypir sekúndur
niðurtalning í fótsporum

svifdansar
blikukráka
gegnum dimmglyrnu
étur jörð
gerir kynngigang
fyrir mjúka á

við öndum öll hægt

í takt
við takkana

andinn andar
líkaminn fylgir

heilinn er net í sjónum
hnit á miðum
hugsanir

heilinn er lestarstöð
brautarpallar
hugsanir

þessi fer með þig þangað
þessi fer með þig þangað
þessi fer með þig þangað
þessi fer með þig þangað

ekkert er eins og það virðist vera

allt

er

alls konar

kaffibolli er draumur

þornað hrísgrjón draumur

hringtorg draumur

farsími draumur

draumur draumur

svaðilför draumur

uglasatákvisti draumur

útvarpið draumur

demantur draumur

rifrildi speglun

ást ást

líkami hof

hof hús fyrir anda

gluggatjöldin dregin frá

ekkert

augun opnast

ekkert

tjörn myndast í hnakkanum

garðurinn í kring friðsæll draumur

við sjáum heiminn endurspeglast í tjörninni

skakkt afmyndað

í svefni er ger fugla

og alrauð kráka færir mér véfréttir á öxl úr væng eru myndir

í augunum

dagarnir renna saman í brekkunni

draumurinn rennur saman við dagana

ég renn saman við myndirnar

við horfum aftur

við horfum út

við beittum brögðum á hindurvitni
sem biðu handan við stóra hóla
og skínaldin
í felum
bak við glærslæður

ég fæði sólr
fyrir platmorgna
sleipar plánetur
í draumi klædd kokteilskóm
vatnsheldum löngum
og grúfi yfir vatnsbólínu
í leit að spegilmynd

næturhærður þjónn
mætir mér í hringstiganum

ég
já þú
ég faldi ekki vatnsspegilinn
ég sá hann hverfa
eins og hvítan kött í snjó

nágrannar á öxl
vökva öldurót
gára sléttu

ég kom ekki hingað til að tannbursta úlfa

við bíðum enn
glampinn færir nær

gullmáni markar skuggamyndir

Birdwatch

I walk slower
today
than yesterday

I walked slower
yesterday
than the day before

I haven't looked at the clock in a month
instead I count birds

one and it's one o'clock
two and it's two o'clock
three and it's nón

it's changed
describes slower circles
around and around and around

I'm on my way to becoming a timeless woman
a loner
a living room cowboy

There are dolphins in the moat
there are penguins on the telly
the paper has flown off the shelves and the mountains are visible again

not everyone can afford nature
said the money man and polished his watch
and yet everyone turns back into mud

(now there's a committee for quiet)
(now there's a committee for soap)
(now there's a committee for time)
(now there's a committee for sanitiser)
(now there's a committee for two metres)
(now there's a committee for gatherings)
(now there's a committee for fake news)
(now there's a committee for real news)
(now there's a committee for domestic travel)
(now there's a committee for touching)
(now there's a committee for embracing)
(now there's a committee for change)

I connected my head
to the head in the ground
and then the head became a red net
and the red net became understanding and feeling
sensitive, light, enchanting, powerful
and disappeared slowly but surely
I had to do it over and over
to connect
to renew
between the red threads

In the mesh of the net
was nothing and silence
and brightness,
white

A pencil is a debt collector

so, I sleep with one eye open
(right hand a raven, left hand a raven)

I stare
at the instrument
quietly
it growls under its muzzle
is it possible to loosen reins
that envelop like rain?

the still air guts
between the ribs
a tent blushes

the handle of the umbrella
breaks
safe is the sorry
and
a pencil is a debt collector

so, I sleep with one eye open

how dare you
lull me half to sleep
I am not a floating shark
proud, I trample a chain
(and eat all my hats before noon!)
a green one
purple
black
feelings grow with time

like tree branches through a railing

braid themselves to the stopover

in a black overcoat along the river
the boat sails, zigzag

Hither*Eilífðarnón (Partus forlag, 2019)*

the distance to here was branded at birth
 thought only part of an equation

daring unnecessary if destiny is at hand
 daring necessary if other destinies are at hand

I incline towards disappearance
 brush my ghostboots for departure

(early morning) (late at night) (before takeoff)

rub out faces and words
 for fear of division
 as solace to the wallflowers

what no one knows
 is

a raven that plucks at a horse in a ditch

and the spirit becomes a wasteland where nothing grows
 a guest unwelcome in its own skin
 unless a tongue is forgotten
 unless words find their way there
 unless the words germinate
 and put out shoots

The stare*Eilífðarnón (Partus forlag, 2019)*

lost the time
 saw out
 and in

saw everything between
 saw forebears cut apart
 body and soul
 saw aircoloured kin
 glue them back together

saw the drowning pool empty
 saw the tail lights fail and reignite
 saw a reflection in another reflection
 saw fires and ablation
 saw ignorance trump reason
 saw a violet eye close
 saw many others open
 saw a desert with a balcony, forests in leaf
 saw stars and dust
 saw stars that eclipse
 saw the tack of misfortune
 tut-tut

were it not for
 the determined luckdagger
 the marble ball in the palm
 holding dirt and threads and flowers

at the roots
of the eyelashes
is a damp soil
and moonnuns

there the lunarsnakes suck
up nights through straws
from a vacant softness
from a cavern in the abdomen
in the bodybluffs

there is the morning of the fire-smothering straw
full of brushdew
swallowing seconds
a countdown in footsteps

through a dim eye
a cloudcrow
dances, levitates
eats soil
conjures corridors
for a soft river

we all breathe slowly

to the rhythm
of the keys

the spirit suspires
the body follows

the mind is a net in the ocean
thoughts
the coordinates

the mind is a train station
thoughts
the platforms

this one takes you that way
this one takes you that way
this one takes you that way
this one takes you that way

(Untitled)

Eilífðarnón (Partus forlag, 2019)

nothing is as it seems

everything

is

all sorts

a cup of coffee is a dream
a dried grain of rice, a dream
a roundabout, a dream
a cell phone, a dream
a dream, a dream
an escapade, a dream
sixlittleducks, a dream
the radio, a dream
a diamond, a dream
an argument, a reflection
love, love
a body, a temple
a temple, a house for spirits

[Carriage C]

Eilífðarnón (Partus forlag, 2019)

the curtains open

nothing

the eyes open

nothing

a pond forms in the nape of the neck
the surrounding garden, a peaceful dream
we see the world reflected in the pond
crooked misshapen

in sleep there is a flock of birds
and a red-red crow on my shoulder relays soothsayings from its wing it brings images
to the eyes

the days converge on the hill
the dream merges with the days
I merge with the images

we look back
we look out

we played tricks on superstitions
that waited over high hills
and a glowfruit
in hiding
behind clear veils

I bear suns
for the morning hoax
slippery planets
in a dream dressed in cocktail shoes
waterproof, long
and kneel over the waterbody
in search of a reflection

a nighthaired waiter
meets me in the spiral staircase
me
yes you
I didn't hide the water mirror
I saw it disappear
like a white cat in snow

neighbours on either shoulder
water the white horses
ripple the plain

I didn't come here to toothbrush the wolves

we still wait
the gleam approaches

a goldmoon traces shadowgraph

